

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 זיפ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אפרת אייכנשטיין שמלה

מעוררים זיפ הופ רשת חנויות בע"מ
ע"י עו"ד ב.צ. צדוק ו עו"ד י. כהן

נגד

משיבים מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן
ע"י עו"ד מ. סבג

פסק דין

1 לפניי ערעור על החלטת הממונה ברשות להגנת הצרכן להטיל עיצום כספי בסך 60,150 ₪ על "זיפ
2 הופ רשת חנויות בע"מ" (להלן: "המעוררת") וזאת בגין הטעיה בפרט מהותי בעסקה והפרת חובת
3 גילוי פרטים בשיווק מרחוק בניגוד לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א -1981 (להלן: "החוק").

רקע

1. המעוררת משווקת פריטי ביגוד, הנעלה, אביזרי אופנה, הלבשה תחתונה ועוד, באמצעות סניפים הפזורים ברחבי הארץ ובאמצעות אתר אינטרנט שבבעלותה.
2. ביום 28.12.17 ביצעה המשיבה ביקורת באתר האינטרנט של המעוררת, כחלק מאכיפה יזומה. במסגרת הביקורת איתרה לטענתה, שורה של הפרות לפי החוק (תשע), ובכלל זאת הפרות של סעיף 2(א)(21) – הטעייה בתנאי ביטול עסקה; הפרה של סעיף 14(ג)(א) – אי גילוי פרטים הנוגעים לביטול העסקה; הפרה של סעיף 14(ט)(ב) – אי הצגת קישור ייעודי לביטול עסקה; סעיף 14(ה)(2) – אי גילוי הדרכים לביטול עסקה.
- בהתאם לכך, ביום 20.6.19 נשלחה למעוררת הודעת המשיבה על כוונת חיוב לפי סעיף 22ה לחוק (להלן: "הודעת הכוונה"), שעניינה יידוע המעוררת בדבר הכוונה להטיל עליה עיצום כספי בסך כולל של 115,600 ₪. כעולה מההודעה, הופחת סכום העיצום הכספי באופן יזום על ידי ממונה העיצומים במשיבה, בשיעור של 20%, לאור העובדה כי למעוררת לא היו הפרות קודמות על פי החוק.
3. המעוררת הגישה בקשה לביטול או הפחתת סכום העיצום הכספי. בקשת המעוררת התקבלה בחלקה באופן שנקבעה למעוררת הפחתה נוספת בשיעור של 30% ביחס לעיצום

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 הנוגע להפרת סעיף 2 לחוק, לאחר שנמצא כי נקטה בפעולות למניעת הישנות ההפרה או
- 2 הקטנת הנזק בכל הקשור לסעיף זה.
- 3 כמו כן, התקבלה טענת המערערת לעניין מתן התראה מנהלית חלף העיצום הכספי בכל
- 4 הקשור לשני העיצומים הכספיים שנזכרו בהודעה, בגין שתי הפרות לפי סעיף 14ט לחוק,
- 5 על סך 22,000 לכל עיצום.
- 6 סכום העיצום הכספי שנקבע הוא על סך 60,150 ₪, בגין הפרת הוראות סעיף 2(א) לחוק,
- 7 הנוגע להטעיית הצרכן וכן הפרת הוראות סעיף 14(ג) לחוק, אשר לגילוי פרטים הנוגעים
- 8 לביטול העסקה.
- 9 בהקשר זה יובהר, כי סכום העיצום הכספי בגין 4 ההפרות על פי סעיף 2 לחוק, עמד במקור
- 10 על 45,000; סכום העיצום שהוטל בשל 3 הפרות על פי סעיף 14 לחוק, עמד במקור על
- 11 22,000; והממונה השתמש בסמכותו על פי סעיף 22(ב) לחוק, המאפשרת לו להטיל עיצום
- 12 בשיעור של פי 1.5 מסכום העיצום, מקום שמדובר ב"נסיבות מחמירות" (המוגדרות כהפרה
- 13 הנוגעת למספר רב במיוחד של צרכנים, נוכח החשיפה הגבוהה לצרכנים באתר האינטרנט).
- 14 לאחר הפחתת העיצום הראשון שעמד על 67,500 ₪ ב-50%, ולאחר הפחתת סכום העיצום
- 15 השני שעמד על 33,000 ₪ ב-20%, עומד הסכום הכולל כאמור, על 60,150 ₪.
- 16 4. ההפרות הנטענות שבגין הוטלו עיצומים כספיים, אשר עומדות להכרעה בערעור הן
- 17 כדלקמן:
- 18 א. הפרת סעיף 2(א)(21) לחוק – הטעייה בתנאי ביטול העסקה (ביטול עסקה כאשר נעשה
- 19 שימוש במוצר, גביית דמי משלוח, מיקום השבת המוצר, ביטול עסקת הלבשה תחתונה
- 20 כשנעשה שימוש במוצר).
- 21 ב. הפרת סעיף 14(א) לחוק – אי גילוי פרטים הנוגעים לביטול העסקה (ח.פ, תקופת
- 22 המבצע, ביטול עסקה לאנשים עם מוגבלות).

טענות המערערת

- 24 5. המערערת טוענת כי המשיבה נקטה שיהוי קיצוני ובלתי סביר, אשר הקהה את עוקצו
- 25 ומטרתו של העיצום הכספי. לעניין זה טוענת המערערת כי המשיבה ביצעה את חקירתה
- 26 ביום 28.12.17, כאשר חקירתה הסתיימה עוד באותו יום, והסתמכה על צילומי מסך מאתר
- 27 האינטרנט של המערערת. ואולם, רק ביום 4.7.19, בחלוף למעלה משנה וחצי, ראתה
- 28 המשיבה להמציא למערערת את ההודעה. לטענת המערערת, די בשיהוי האמור כדי
- 29 להצדיק קבלת הערעור וביטולה של ההודעה, בשים לב להנחיית היועץ המשפטי לממשלה

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 (הנחייה מס' 1.0003 מיום 18.4.16, בעניין "משך הזמן בהליכי אכיפה חלופית (עיצומים
- 2 כספיים)", הקובעת כי רשות מנהלית תפעל לבירור ההפרה ולאיסוף העובדות הנדרשות כך
- 3 שההליך המנהלי יסתיים בהקדם האפשרי ולכל המאוחר תוך שנה וחצי ממועד גילוי
- 4 ההפרה.
- 5 6. לגופם של דברים חולקת המערערת על פרשנות המשיבה ביחס להוראת החוק.
- 6 **ראשית**, חולקת המערערת על פרשנות המשיבה ביחס להוראת סעיף 2(א)(21) לחוק –
- 7 הטעייה בתנאי ביטול עסקה, לפיה בביטולי עסקאות מכר מרחוק, ניתן להשיב את המוצר
- 8 גם אם נעשה בו שימוש. לטענתה, הוראת סעיף 14(א)(2) לחוק קובעת כי ביטולה של עסקה
- 9 יהא בתנאי כי הטובין לא נפגמו ולא נעשה בהם שימוש וכי בניגוד לטענת המשיבה, הוראת
- 10 סעיף זה חלה גם על עסקאות מכר מרחוק.
- 11 **שנית**, המערערת חולקת על פרשנות המשיבה ביחס לדמי ביטול/ דמי משלוח, לפיה הוראת
- 12 סעיף 14(ג) לחוק העוסק בפרטים שיש לגלות לצרכן בעסקת מכר מרחוק, מגדיר "מחיר
- 13 נכס" ככולל אף דמי משלוח, ועל כן כשהמחוקק ציין בסעיף 14ה' הנוגע לביטול עסקה,
- 14 שניתן לגבות דמי ביטול ממחיר הנכס - כוונת המחוקק הייתה להגביל את גביית דמי
- 15 המשלוח במסגרת גביית "דמי הביטול" המותרים על פי חוק. לטענת המערערת, הגדרה זו
- 16 נכונה אך ורק בהתייחס לסעיף 14ג' ולו בלבד, כאשר בסעיף 14ה' הנוגע לביטול עסקה, לא
- 17 ראה המחוקק להגדיר את מחיר הנכס. כן טוענת המערערת כי בפועל, ממילא מעולם לא
- 18 גבתה דמי משלוח או דמי ביטול מלקוח.
- 19 **שלישית**, המערערת חולקת על פרשנות המשיבה ביחס למיקום השבת המוצר, לפיה
- 20 במקרה של ביטול עסקה מרחוק כתוצאה מפגם ו/או אי התאמה, הלקוח זכאי להחזיר את
- 21 המוצר במקום ממנו המוצר נאסף, בעוד שהמערערת פרסמה באתר כי הלקוח יהיה רשאי
- 22 להחזיר את המוצר בכל אחד מסניפי הרשת. לטענת המערערת, היא היטיבה עם לקוחותיה
- 23 עת אפשרה להם להשיב את המוצר בכל אחד מסניפי הרשת, ואין בכך משום הטעייה במובן
- 24 החוק.
- 25 **רביעית**, המערערת חולקת על פרשנות המשיבה ביחס להלבשה תחתונה, לפיה הלבשה
- 26 תחתונה אינה מנויה בסעיף 14(ד) לחוק, המסייג אלו עסקאות מוחרגות בעסקאות מכר
- 27 מרחוק, ולפיכך ניתן להחזירה גם אם נעשה בה שימוש, בניגוד לפרסומים שבצעה
- 28 המערערת באתר. לטענת המערערת, הלבשה תחתונה נכנסת תחת הגדרת "טובין פסידים"
- 29 כקבוע בהוראת סעיף 14(ד) לחוק, וככזו אינה יכולה להימכר מרגע שנעשה בה שימוש,
- 30 וממילא הפרסום באתר, המחריג השבת הלבשה תחתונה אם נעשה בה שימוש, תואם
- 31 לשיטתה את הוראות החוק.

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 **חמישית**, המערערת חולקת על פרשנות המשיבה ביחס לפרטים הנוגעים לביטול העסקה,
2 לפיה הפרה את הוראת סעיף 14ג(א) לחוק בכך שלא ציינה בתקנונה את מספר הח.פ של
3 החברה. לטענת המערערת, שעה שפרסמה את מספר הח.פ שלה במספר מקומות שונים
4 (ובכלל זאת באתר האינטרנט, על גבי תווית המוצר ועל גבי חשבונית הרכישה), הרי
5 שקיימה את הוראות החוק.
- 6 **שישית**, המערערת חולקת על טענת המשיבה לפיה לא ציינה בפרסומיה באתר האינטרנט
7 את תקופות המבצעים השונים. לטענת המערערת, טענה זו אינה נכונה עובדתית שכן כאשר
8 היא מבצעת מכירה ב-SALE, המשמעות היא הורדת מחירו של המוצר מאותו מועד ואילך,
9 כך שאין המדובר במבצע ועל כן לא חלה כל חובה לציין את המועד שבו ההצעה תהיה
10 בתוקף. לעניין זה טוענת המערערת כי בתחום האופנה, מרבית המוצרים הינם מוצרים
11 עונתיים שנמכרים בתחילת העונה במחיר מלא ולאחר מכן במחיר זול יותר עד לחיסול
12 המלאי ובלא הגבלת תקופה.
- 13 **שביעית**, המערערת חולקת על טענת המשיבה בכל הנוגע לסוגיית ביטול עסקה לאדם עם
14 מוגבלות, בטענה כי נגרם לה נזק ראייתי בעקבות מחדליה של המבקשת בשליחת ההודעה
15 בחלוף למעלה משנה וחצי מיום ביצוע "ההפרה" ושעה שהמערערת אינה יכולה להוכיח כי
16 סוגיה זו קיבלה התייחסות מיוחדת באתר האינטרנט שלה, כמו גם בטופס ההזמנה.
- 17 7. לבד מן האמור, טוענת המערערת כי מדיניות האכיפה בנושאים הנוגעים להגנת הצרכן
18 בכלל, ואכיפת הוראות סעיפי החוק נשוא הערעור בפרט, שונתה, ולפיכך בדין הוא
19 שהממונה יטיל על המערערת "התראה מנהלית", תחת העיצום הכספי, וזאת בהתאם
20 ל"נוהל המצאת התראה מנהלית חלף עיצום כספי".
- 21 8. כן טוענת המערערת כי בהתאם ל"נוהל התחייבות להימנע מעבירה חלף עיצום כספי",
22 ומאחר והוכיחה כי מלוא המידע הנדרש על פי חוק הובא לידיעת לקוחותיה באמצעים
23 כאלה ואחרים, די בכך כדי להצדיק את המרת העיצום הכספי במתן התחייבות להימנע
24 מעבירה.
- 25 9. עוד טוענת המערערת כי פעולותיה נעשו בתום לב ולעניות דעתה, אי מתן משקל ולו המזערי
26 ביותר לשאלת תום הלב וההתנהלות מול הצרכן, בבוא המשיבה להטיל עיצום כספי,
27 מחזקת את סברתה כי המטרה (הטלת עיצום כספי) סומנה מראש, תוך התעלמות ממכלול
28 הנסיבות שלא נבדקו כלל על ידי המשיבה.

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 זיפ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

10. לבסוף טוענת המערערת כי חומר החקירה שנאסף על ידי המשיבה, כמו גם אופן תיעודו
לוקים בהתרשלות ובחסר, בהיותם כוללים תיעוד של צילומי מסך חלקיים שאינם קריאים
מאתר האינטרנט של המערערת.

טענות המשיבה

11. המשיבה סבורה כי דינו של הערעור להידחות. לשיטתה, היקף הביקורת השיפוטית על
החלטת הממונה מצומצמת לבחינת סבירות ההחלטה, ככל ביקורת שיפוטית על החלטה
מנהלית של רשות.

אשר לטענת השיהוי טוענת המשיבה שאין בה ממש, ובכל מקרה אין בכך להצדיק את
ביטול החלטת הממונה להטיל המערערת עיצום כספי. לטענתה, משך הזמן בו טיפלה
בעניינה של המערערת מיום תחילת החקירה ועד למשלוח הודעת הכוונה, הוא כשנה וחצי
(החקירה המנהלית החלה ביום 28.12.2017 והודעת הכוונה נשלחה למערערת ביום
20.6.2019). על כן, ברי כי בנסיבות העניין, לא ניתן לומר כי מסגרת זמנים זו עולה לכדי
שיהוי וממילא המערערת לא הצביעה על נזק שנגרם לה כתוצאה מהשיהוי הנטען. המשיבה
הפנתה לעת"מ 45126-05-14 דרך הים התפלה בע"מ נ' הממונה על האכיפה (פורסם בנבו,
1.12.2014), אשר במסגרתו נקבע כי אף בהליך עיצום כספי שהתמשך על פני ארבע שנים,
אין כדי להוות שיהוי המצדיק ביטול. כן הפנתה המשיבה לסעיף 8.2 להנחיית היועץ
המשפטי לממשלה 1.0003 "משך הזמן בהליכי אכיפה חלופית [עיצומים כספיים], הקובע
כי כאשר הגורם המוסמך להטיל את העיצום הכספי, הוא גורם נפרד מהגורם החוקר את
ההפרות כגון במקרה דנן, ניתן לממש את ההליך המנהלי תוך שנתיים מהמועד בו החלה
החקירה המנהלית, ולסעיף 5 להנחיה הקובע כי אין בהנחיה כדי לפגוע בתקפו של הליך
שהסתיים שלא במועדים האמורים בהנחיה. לשיטת המשיבה, ככל שבית המשפט יקבע כי
פרק זמן של שנה וחצי משמעותו שיהוי המצדיק ביטול החלטת הממונה, הדבר יהווה דה
פקטו התערבות ממשית בסדרי עבודתה של המשיבה, מה שעלול בסופו לשל דבר להוביל
לפגיעה בצרכן.

המשיבה מוסיפה כי ממילא העיצום הראשון הוטל בשל ארבע הפרות והעיצום השני הוטל
בשל שלוש הפרות, ולפיכך, גם אם בית המשפט ימצא כי יש לקבל טענה כלשהי של
המערערת בנוגע להפרה מסוימת, הרי שאין בכך כדי לבטל את העיצומים הכספיים אשר
עומדים בזכות עצמם בגין כל הפרה והפרה, ורק מתוך התחשבות במערערת ולפנים משורת
הדין, הוטלו בסופו של יום רק שני עיצומים כספיים בגין שבע הפרות.

12. לגופם של דברים טוענת המשיבה בתמצית, כי טענות המערערת ביחס להפרותיה את סעיף
2(א)(21) לחוק – הטעייה בתנאי ביטול עסקה, ובכלל זאת לכוונתו של המחוקק, הועלו

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 לראשונה רק בשלב הסיכומים ולא בעת ההחלטה המנהלית, ועל כן מהווה הרחבת חזית
- 2 פסולה.
- 3 כן טוענת המשיבה כי המחוקק בחר לקבוע באופן ספציפי ומפורש הוראות ברורות בחוק
- 4 הגנת הצרכן לעניין דרכי ביטול עסקת מכר מרחוק, המשרטטות לפרטי פרטים את
- 5 חובותיהם וזכויותיהם של העוסקים והצרכנים. כך, בעסקאות מכר מרחוק, בנבדל
- 6 מעסקאות פרונטליות "רגילות", המחוקק בחר לספק לצרכן הגנה מיוחדת, וזאת לנוכח
- 7 פערי המידע והכוחות בין הצרכן לבין העוסק, ודברים אלה יפים גם לשאר טענות המערער
- 8 בנוגע לגביית דמי ביטול/ משלוח, מיקום השבת המוצר במקרה של ביטול עסקה עקב פגם
- 9 או אי התאמה וכן הלבשה תחתונה.
- 10 אשר להלבשה תחתונה, טוענת המשיבה כי סעיף 14ג(ד) לחוק אינו מחריג הלבשה תחתונה
- 11 אלא טובין פסידים, שהלבשה תחתונה אינה נמנית עליהם, וממילא המערער יכולה לתבוע
- 12 את נזיקה ככל והיה פירות בערך הנכס שהוחזר לה.
- 13 ככל שהדבר נוגע להפרת המערער את סעיף 14ג(א) לחוק – חובת העוסק לגלות לצרכן
- 14 פרטים בשיווק מרחוק, טוענת המשיבה כי קיימת חובה חוקית לרשום את מספר החברה
- 15 באתר המערער ככל שמתבצע שיווק מרחוק, אך המערער לא עשה כן. המשיבה טוענת
- 16 שההפרה שביצעה המערער בשלב השיווק, אינה יכולה להיבחן כחלק ממכלול שלם, שכן
- 17 המחוקק הבחין בין שלב השיווק לשלב המכר, ורישום מספר החברה בשלבים מאוחרים
- 18 בעסקה, אינו מרפא את ההפרה בשלב השיווק מרחוק.
- 19 אשר לאי פרסום התקופה שבה הצעה תהיה בתוקף, טוענת המשיבה כי המערער מודה כי
- 20 היא מבצעת מכירת סוף עונה (סעיפים 78-79 לכתב הערעור), ומשכך ובהתאם לסעיף 8
- 21 לחוק, הרי שמדובר במכירה מיוחדת, ואין לקבל את טענת המערער בעניין זה.
- 22 ביחס לנזק הראיתי הנטען בכל הנוגע לסוגיית ביטול עסקה לאוכלוסיות מיוחדות, טוענת
- 23 המשיבה כי טענה זו של המערער אינה מובנת, שכן המערער ממילא לא טענה לשינויים
- 24 שנערכו באתר בתקופה שחלפה בין מועד הביקורת להודעה.
- 25 לטענות המערער ביחס להמרת העיצום הכספי בהתראה מנהלית, טוענת המשיבה כי
- 26 בהתאם לנוהל לעניין התראה מנהלית, הרשות תפעל באמצעות הליך חלופי של משלוח
- 27 התראה במקום הודעה על כוונת חיוב, רק בהתקיים שלושה מקרים (הוראה חדשה, שינוי
- 28 מדיניות אכיפה ומחלוקת כנה בציבור), ואולם המערער אינה עומדת בתנאים אלו ככל
- 29 שהדבר נוגע להפרות נשוא העיצום שבמסגרת הערעור.

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

1 המשיבה מוסיפה כי טענה זו נבחנה על ידה לאחר קבלת תשובת המערערת להודעת הכוונה
2 ובנסיבות המקרה, היא גם עשתה שימוש בסעיף 22(ג) לחוק, לטובת המערערת, וכך,
3 ביום 30.10.2019 שלח לה הממונה התראה מנהלית בגין הפרות של סעיף 14ט לחוק, שעה
4 שנמצא כי עמדה בתנאים שנקבעו בסעיף זה.

5 לבסוף, ובהתייחס לטענת המערערת בעניין תום לב, טוענת המשיבה כי היסוד הנפשי של
6 ההפרות אינו נבחן, אלא היסוד העובדתי, ועל כן אין רלבנטיות לטענת תום הלב לערעור.

7 דיון והכרעה

8 13. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים הן בפן העובדתי והן בפן המשפטי, הגעתי לכלל מסקנה
9 כי דין הערעור להידחות מן הטעמים שאפרט להלן.

10 14. במסגרת הדיון יש לבחון ראשית, מהו היקף הביקורת השיפוטית אשר יש להפעיל במסגרת
11 הליך ערעור החלטת הרשות להשית עיצום כספי; שנית האם חל שיהוי בהתנהלות הרשות
12 בעת מתן ההחלטה, המצדיק קבלת הערעור ולו בשל טעם זה; ככל שהתשובה שלילית -
13 האם קיימת עילה המצדיקה התערבות בית המשפט בהחלטת הרשות בהחלטה על הטלת
14 עיצום כספי; לבסוף, ככל שהמסקנה תהיה כי הייתה עילה להטלת עיצום כספי, יש לבחון
15 האם ניתן והאם היה מקום להמיר את העיצום שהוטל בחלופה מתונה יותר, ובכלל זה
16 הפחתת סכום העיצום.

17 היקף הביקורת השיפוטית על החלטת הרשות להשית עיצום כספי

18 15. שאלת היקף הביקורת השיפוטית שעל בית המשפט להפעיל בהליך מן הסוג שלפניי היא
19 שאלה שנדונה בערכאות הדיוניות וטרם הוכרעה על ידי בית המשפט העליון.

20 גישה אחת גורסת, כעמדת המשיבה, כי על היקף הביקורת השיפוטית שמפעיל בית המשפט
21 במסגרת הליך ערעור על החלטה להשית עיצום כספי, להיות מצומצם וגדור אך לבחינת
22 סבירות ההחלטה, בדומה לעילות הביקורת וההתערבות שבבסיס המשפט המנהלי (ראו:
23 עת"מ (ירושלים) 10714-04-14 רכבת ישראל בע"מ נ' המשרד להגנת הסביבה (פורסם
24 בנבו, 9.8.2014); עש"א שלום (ראשון לציון) 4221-09-15 קרביץ ישראל בע"מ נ' מדינת
25 ישראל (פורסם בנבו, 11.3.16); עש"א (שלום ת"א) 17221-01-16 מר דנה מניה רשתות סחר
26 בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן (פורסם בנבו, 28.3.16); ע"א (מחוזי חיפה)
27 5057-06-14 מדינת ישראל נ' אקמן סוכנות לביטוח (2005) בע"מ (פורסם בנבו, 2.12.14)).
28

29 גישה אחרת גורסת כי היקף הביקורת על החלטה להטלת עיצום כספי צריכה להיות רחבה
30 יותר מזו הנוהגת בביקורת על החלטה מנהלית אחרת (ראו: עש"א (שלום י-ם) 22326-03-

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

16 רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ נ' מדינת ישראל הרשות להגנת הצרכן
ולסחר הוגן (פורסם בנבו, 2.4.17); עש"א (שלום ת"א) 13404-11-16 בר כל רשתות בע"מ
נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.5.18); עש"א (שלום י-ם) 10263-08-16 כל בו חצי חניס
בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן (פורסם בנבו, 10.1.17), פסק
דין זה אושר ברע"א (מחוזי י-ם) 33172-02-17 כל בו חצי חניס בע"מ נ' מדינת ישראל
(פורסם בנבו, 6.4.17); כן ראו עש"א (שלום י-ם) 14814-10-16 קיבוץ בית אלפא נ' המשרד
להגנת הסביבה ת"א (פורסם בנבו, 10.5.17); עש"א (י-ם) 49962-11-18 מאפיית נחמה
בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן (פורסם בנבו, 28.7.19); עש"א (י-ם) 58806-07-
18 ידיעות אחרונות בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן (פורסם בנבו, 17.6.2020);
עש"א (י-ם) 29677-07-18 פי. אמ. איי סחר וייזום בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן (פורסם בנבו, 19.2.20)).

במחלוקת הפוסקים האמורה, אני מצטרפת לעמדתו של חברי, כב' השופט נחלון בעש"א
(שלום י-ם) 57740-12-15 אופטיקה הלפרין בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן
(פורסם בנבו, 29.8.16), שנראה כי הנה העמדה הרווחת בפסיקה (אף שפסק הדין בוטל
בהסכמת הצדדים ברע"א 48287-09-16):

"לטעמי היקף הביקורת על הוצאת דרישה לתשלום עיצום כספי צריך
להיות רחב מזה המופעל במסגרת עתירה התוקפת החלטה מנהלית.
עם זאת, גם במסגרת היקף זה של הביקורת יש ליתן משקל ממשי
לכך שהגורם המחליט הוא האחראי על פי החוק לממש את המטרות
שהעיצום הכספי נועד להשיגן, ובמקרים הרלוונטיים גם לכך שבדיו
המומחיות והמקצועיות הנדרשים. בית המשפט העליון עצמו ציין
בעניין מרקוס כי גם כאשר מדובר בהליך של ערעור, "בעניינים
שבמומחיות, בהם בקיאה הרשות, ייתן בית המשפט משקל
לשיקוליה המקצועיים".

16. בראי הדברים האמורים, ייבחנו טענות הצדדים.

האם יש מקום לבטל את העיצום בשל שיהוי בהתנהלות המשיבה?

17. כאמור, לטענת המערער, פער הזמנים הרב שבין מועד ביצוע החקירה ועד מועד מתן
ההחלטה בעניינה, מהווה הפרה של הנחיות היועץ המשפטי לממשלה מיום 18.4.2016, אשר
עודכנו בתאריך 6.8.2019 - הנחייה מספר 1.0003, שקובעת כי על הליך אכיפה מנהלי
להסתיים בתוך פרק הזמן הקצר ביותר האפשרי.

על מנת לקבוע אם קם שיהוי בהליך מנהלי, יש לבחון את מהות העניין ואם מתקיים שיהוי
סובייקטיבי מצד העותר או המערער, או שיהוי אובייקטיבי, וזאת במידה ולצד שכנגד
נגרמו נזקים ישירים ועקיפים אשר היו נמנעים ככל שהעתירה (או הפעולה המנהלית,

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 זיפ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 בהקשר זה) היתה מוגשת במועד (ראו: בר"ם 8257/18 **טוביה מסורי נ' מנהל הבחירות**
- 2 **במועצה אורית עמק חפר-הרצל שושן ואח'** (פורסם בנבו, 30.1.19).
- 3 18. לשון החוק אינה מגדירה את פרק הזמן הנדרש לפעולת האכיפה המנהלית בין מועד
- 4 החקירה למועד המצאת הודעת הכוונה (ראו למשל: עש"א (שלום ת"א) 18328-03-21 **בנצי**
- 5 **בשן נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן** (פורסם בנבו, 14.04.21).
- 6 עם זאת, עיון בהוראות פרק ג' להנחיות היועץ המשפטי לממשלה מלמד כי היועץ המשפטי
- 7 לממשלה קבע שתי מסגרות זמן לצורך השלמת הליכי אכיפה – האחת, מסגרת זמן אשר
- 8 מיועדת לרשות מנהלית, שבה לא מתקיימת הפרדה מעשית בין גורמי החקירה ואיסוף
- 9 התשתית הראייתית לבין הגורמים אשר מוסמכים ליתן החלטה ("הגורם המוסמך"),
- 10 שלגביה נקבע כי פרק הזמן המקסימלי לצורך סיום ההליך המנהלי הינו שנה וחצי ממועד
- 11 גילוי ההפרה. השנייה, מסגרת זמן המתקיימת לגופים ציבוריים שבהם קיימת הפרדה
- 12 מבנית בין הגורם המוסמך לבין גורמי החקירה והאיסוף, שלגביהם נקבע כי ההליך המנהלי
- 13 צריך להסתיים לכל המאוחר בתוך שנתיים ממועד גילוי ההפרה (ראו: סעיפים 8.1 ו- 8.2
- 14 להנחיות היועמ"ש).
- 15 19. מעיון בדו"ח הפעולה שצורף נספח א' לכתב התשובה עולה, כי החוקרת שבצעה את
- 16 החקירה היא יובל שלו, חוקרת ממחוז דרום, **מאגף חקירות ומודיעין** ברשות להגנת הצרכן
- 17 ולסחר הוגן מרח' התקווה 4 קריית הממשלה בבאר שבע. יצוין, כי על דו"ח פעולה נוסף
- 18 מופיעה כתובת בבית השנהב בירושלים.
- 19 לעומת זאת, מי שהוציא את כוונת החיוב ביום 20.6.2019, ובהמשך, לאחר שהמערערת
- 20 שלחה טיעון ביום 22.9.2019, גם הוציא את ההחלטה על העיצום הכספי ביום 29.10.2019,
- 21 הוא מר שגיאת תמיר, ממונה עיצומים כספיים ברשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן **באגף**
- 22 **עיצומים כספיים**, מאבא הלל סילבר 15 לוד.
- 23 לאור האמור, אני קובעת כי מדובר בהחלטה של גוף ציבורי שקיימת בו הפרדה מבנית בין
- 24 הגורם אשר מוסמך ליתן החלטה בעניין גובה העיצומים הכספיים, ביטולם או הפחתתם
- 25 לגורם החקירה והאיסוף, ושלגביהם נקבע בהנחיה כי על החקירה להסתיים בתוך שנתיים
- 26 ממועד גילוי ההפרה (ראו למשל: עש"א (שלום חי) 19927-12-19 **קיי.אס.פי אקספרס**
- 27 **בע"מ נ' מדינת ישראל- הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן פרקליטות מחוז חיפה** (נבו
- 28 21.04.2021)).

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 כאמור לעיל, בענייננו בוצעה הביקורת ביום 28.12.2017, כאשר ההחלטה בדבר הטלת
- 2 העיצום הכספי ניתנה במהלך חודש יוני 2019 (והומצאה למערערת בתחילת חודש יולי
- 3 2019), דהיינו, בחלוף שנה וחצי.
- 4 הנה כי כן, התקופה להשלמת הליך האכיפה המנהלי בענייננו, עולה בקנה אחד עם הנחיות
- 5 היועץ המשפטי לממשלה ואין מדובר בשיהוי אשר חורג מההנחיות.
- 6 20. למעלה מן הצורך אציין, כי אפילו הייתי סבורה שחל שיהוי, סעיף 5 להנחיה קובע כי אין
- 7 בהנחיה כדי לפגום בתקפו של הליך שהסתיים שלא במועדים האמורים בהנחיה.
- 8 לא הוכח כי נגרם לה נזק מהעיכוב בהחלטת הרשות, שכן תשלום העיצום בפועל נעשה רק
- 9 לאחר החלטת הרשות.
- 10 21. אשר על כן, אני דוחה את טענת המערערת כי יש להורות על ביטולה של ההודעה בדבר
- 11 הטלת העיצומים עקב שיהוי בפעולת המשיבה.

קיומה של הטעיה

- 12
- 13 22. נקודת המוצא לדיון בשאלת קיומה של הטעיה היא בסעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן, לפיה
- 14 **"לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות**
- 15 **לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה".** הסעיף
- 16 ממשיך ומפרט רשימה פתוחה של עניינים העולים כדי עניינים מהותיים בעסקה, אשר
- 17 הטעיה ביחס אליהם תהווה הפרת החוק.
- 18 התכלית העומדת בבסיס חוק הגנת הצרכן, היא הגנה על הצרכן באמצעות הטלת חובות
- 19 ואיסורים על עוסקים ונותני שירות, שמטרתם הכוללת היא מניעת הטעיה, באופן שיאפשר
- 20 לצרכן לקבל את מלוא המידע בדבר טיב העסקה (ראו: הצעת חוק הגנת הצרכן, התש"ס-
- 21 1980, ה"ח 1469; ע"א 10085/08 תנובה- מרכז שיתופי נ' תופיק ראבי ז"ל (פורסם בנבו,
- 22 4.12.11)).
- 23 "הטעיה מהי" לפי חוק הגנת הצרכן, נדונה לא אחת בפסיקה. לעניין זה הובהר, כי עילת
- 24 ההטעיה לפי חוק הגנת הצרכן רחבה מעילת ההטעיה לפי דיני החוזים. בעוד שעל פי דיני
- 25 החוזים, נדרש להוכיח הטעיה בפועל, הרי שלפי חוק הגנת הצרכן די כי דבר "עלול להטעות"
- 26 על מנת לבוא בגדרי החוק והפרותיו. דהיינו, איסור ההטעיה בחוק הגנת הצרכן אינו איסור
- 27 תוצאתי, כי אם איסור התנהגותי (ע"א 1977/97 יוסף ברזני נ' בזק החברה הישראלית
- 28 לתקשורת בע"מ, פ"ד נה(4) 584, 618 (2001)).

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 זיפ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 בבואו של בית המשפט לבחון האם מדובר בהטעיה, עליו להפעיל מבחן אובייקטיבי, קרי-
- 2 האם המידע המטעה עלול לגרום לצרכן הסביר לקבל החלטה שגויה אשר אלמלא הפרסום
- 3 המטעה לא היה מקבל אותה (ת"צ (מח'ת"א) 13345-12-15 פלונית נ' עדי סאקר (פורסם
- 4 בנבו, 16.6.2020). סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן קובע כי על מנת שתקום עילת
- 5 הטעיה, יש להראות כי ההטעיה נוגעת לעניין מהותי לעסקה.
- 6 23. כפי שצוין לעיל, קביעתו של ממונה העיצומים בדבר קיומה של הטעיה, על פי הפרשנות
- 7 שלעיל, מצויה בלב עיסוקה ומומחיותה של המשיבה ועל כן יש ליתן משקל ממשי לעמדתה
- 8 של המשיבה טרם להתערבות בשיקול דעתה ובהחלטתה להטיל עיצום כספי.
- 9 בראי היקף ההתערבות הערעורית בהחלטה המנהלית, אשר כאמור הינו רחב לעומת ערעור
- 10 מינהלי רגיל, ובצד הריסון הנדרש ביחס להתערבות בהחלטות הגורם המוסמך, אדון
- 11 בהפרות הנטענות.

הפרת סעיף 2(א)(21) לחוק – הטעיה בתנאי ביטול העסקה

- 12 ביטול עסקה כאשר נעשה שימוש במוצר
- 13
- 14 24. פרופ' סיני דויטש, במאמרו "זכות הצרכן לחרטה מעסקה": הצדקות, היסטוריה חקיקתית
- 15 וניתוח כלכלי" (121), שערי משפט ט' (אוקטובר 2017), עמד על המקורות החקיקתיים
- 16 לזכותו של צרכן לחזור בו מעסקה לאחר שנכרתה:

17 "זכות הצרכן לחזור בו מעסקה לאחר שנכרתה הוסדרה בשני
18 חיקוקים. הזכות להתחרט מעסקאות מיוחדות מפורטת בחוק הגנת
19 הצרכן. הזכות לחרטה בעסקאות רגילות נקבעה בתקנות הגנת הצרכן
20 (ביטול עסקה) התשע"א-2010." (עמ' 122).

- 21 בעניין זה מבהיר פרופ' דויטש, כי במונח "עסקאות מיוחדות" הכוונה לעסקאות רוכלות,
- 22 מכירת יחידות נופש או עסקת מכר מרחוק. במונח "זכות ביטול" ב"עסקאות רגילות"
- 23 הכוונה למספר רב של עסקאות שאין בהן כל ייחוד, שניתן לבטלן למשך זמן קצר על פי
- 24 תיקון לחוק הגנת הצרכן בשנת 2005, שהפך לאופרטיבי בתקנות הגנת הצרכן (ביטול
- 25 עסקה), התשע"א-2010 (עמ' 122-123).

- 26 את התכלית להסדר זה שבחוק, לגבי עסקאות מכר מרחוק, ביאר בית-המשפט העליון
- 27 בע"א 7187/12 עו"ד צמח נ' אל על נתיבי אויר לישראל (פורסם בנבו, 17.8.14):

28 "מדובר במצב בו המכר נעשה ללא שהצדדים באים במגע פיסי, וללא
29 שהצרכן יכול לבחון באופן מוחשי את המוצר שאותו הוא רוכש. מכאן
30 עולה החשש שהצרכנים מצויים בעמדת נחיתות קשה אף מן הרגיל,
31 ועלולים לעיתים קרובות לטעות בהערכת המוצר שנמכר להם.
32 אסימטריה זו – המודגשת, כאמור, יותר מאשר בעסקת מכר רגילה –

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 הביאה את המחוקק לקבוע הוראות ייחודיות, הכוללות בין היתר
- 2 הטלת חובות גילוי רחבות על העוסק בסעיף 14ג(א) + (ב) לחוק, וכן
- 3 זכות ביטול חד-צדדית בסעיף 14ה(ב)".
- 4 25. סוגיית ביטול "עסקאות רגילות", מוסדרת אפוא בסעיף 14 לחוק, הקובע כדלקמן:
- 5 "א) בעסקה לרכישת טובין, סוגי טובין, שירותים או סוגי שירותים,
- 6 שקבע השר, רשאי צרכן לבטל את הסכם הרכישה בתוך תקופה שקבע
- 7 השר, ובלבד שאם העסקה היא לרכישת טובין והצרכן קיבל את
- 8 הטובין שרכש – (1) הוא יחזיר אותם לעוסק; (2) הטובין לא נפגמו ולא
- 9 נעשה בהם שימוש".
- 10 לעניין זה קובעת תקנה 2 לתקנות הגנת הצרכן (ביטול עסקה), תשע"א-2010 (להלן -
- 11 "התקנות"), כי הזכות לביטול עסקה לרכישת ביגוד והנעלה, מותנית בין היתר באי שימוש
- 12 במוצר:
- 13 "צרכן רשאי לבטל הסכם בהתאם לפסקאות (1) עד (7) ובלבד שביטול
- 14 הסכם לרכישת טובין יהיה בתנאי שהצרכן יחזירם לעוסק והטובין לא
- 15 נפגמו ולא נעשה בהם שימוש בידי הצרכן הרוכש; החזרת הטובין
- 16 באריזה המקורית תהווה ראיה מספקת לאי-עשיית שימוש בהם –
- 17 (7) לרכישת טובין או סוגי טובין כאמור בפרט 7 לתוספת – מיום
- 18 הרכישה ועד תום שני ימים שלאחריו שאינם ימי מנוחה ובלבד
- 19 שתווית המחיר על הטובין, אם ישנה, לא הוסרה".
- 20 בתוך כך קובע פרט 7 לתוספת שבתקנות כי המדובר בביגוד והנעלה.
- 21 26. לעומת זאת, סוגיית ביטול "עסקאות מיוחדות", מוסדרת בסעיף 14ג לחוק, הן באופן
- 22 ספציפי בעסקת מכר מרחוק, המוגדרת כך:
- 23 "עסקת מכר מרחוק" – התקשרות בעסקה של מכר נכס או של מתן
- 24 שירות, כאשר ההתקשרות נעשית בעקבות שיווק מרחוק, ללא נוכחות
- 25 משותפת של הצדדים לעסקה".
- 26 סעיף 14ג(ג) לחוק מסדיר את זכות הצרכן לבטל עסקת מכר מרחוק, וקובע את התנאים
- 27 והמועדים לכך כדלקמן:
- 28 "בעסקת מכר מרחוק רשאי הצרכן לבטל בכתב את העסקה –
- 29 (1) בנכס – מיום עשיית העסקה ועד ארבעה עשר ימים מיום קבלת
- 30 הנכס, או מיום קבלת המסמך המכיל את הפרטים האמורים בסעיף
- 31 קטן (ב), לפי המאוחר מביניהם".
- 32 לצד העמדת הזכות לצרכן לבטל עסקת מכר מרחוק, סייג המחוקק זכות זו וקבע מספר
- 33 מקרים, המנויים בסעיף 14ג(ד) לחוק בהם לא תעמוד לצרכן זכות ביטול כדלקמן:
- 34 "ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על עסקת מכר מרחוק של (1) – טובין
- 35 פסידים; (2) שירותי הארחה, נסיעה, חופש או בילוי, אם המועד
- 36 שנקבע למתן השירות חל בתוך שבעה ימים, שאינם ימי מנוחה,

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

ממועד עשיית העסקה; (3) מידע כהגדרתו בחוק המחשבים, תשנ"ה-1995; (4) טובין שיוצרו במיוחד בעבור הצרכן בעקבות העסקה; (5) טובין הניתנים להקלטה, לשעתוק או לשכפול, שהצרכן פתח את אריזתם המקורית.

כן קובע סעיף 14ג(ה), כי:

"השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע עסקאות של מכר מרחוק, שאינן מנויות בסעיף קטן (ד), שהוראות סעיף זה, כולן או חלקן, לא יחולו עליהן".

הנה כי כן, סעיף 14ג(ג) לחוק, אשר החריג הוראותיו על עסקאות מכר מסוימות מרחוק, כפי שהן מנויות בסעיף, אינו מתנה ביטול עסקת מכר מרחוק באי שימוש במוצר, כפי שציננה בענייננו המערערת באתר האינטרנט שלה. וראו הסברו של פרופ' דויטש:

"לעוסקים ידוע שאין הם חייבים לאפשר השבת מוצר פגום מכוח תקנות ביטול עסקה. בעניין זה המצב המשפטי שונה לחלוטין מביטול עסקת מכר מרחוק, למשל, שבה אין הגבלה על השבת מוצר פגום, וכל שיש לעוסקים היא האפשרות "לתבוע את נזקם בשל כך שערך הנכס פחת כתוצאה מהרעה משמעותית של מצבו" – ס' 14ה(ג), דהיינו בעסקות מכר מרחוק מותר להחזיר מוצרים פגומים. לעומת זאת, בנוגע לביטול עסקה שאינה מיוחדת קובע ס' 14ו(א)(2) שהתנאי לביטול הוא ש"הטובין לא נפגמו לא נעשה בהם שימוש". בנסיבות אלו אין סיבה שהעוסק יקבל נכס שהוא פגום באופן ממשי" (עמ' 151, ה"ש 104).

ראו גם: ע"ש (מחוזי ירושלים) 7053/99 כ.י.ד. ערוץ הקניות בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה, תשס"א (1) 636 (2001):

"עילת הביטול שיצר המחוקק בסעיף 14ג(ג) לחוק הגנת הצרכן, אשר אינה מבוססת על פגם או אי-התאמה שנפלו במוצר או בשירות, היא עילת ביטול מיוחדת ל"מכר מרחוק". עילת ביטול זו אינה קשורה לעילות הביטול הרגילות הקבועות בחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 (להלן – חוק החוזים (תרופות)), ובחוק המכר, תשכ"ח-1968, והיא מאפשרת לקונה לבטל את העסקה גם במקום שבו לא נפלו במוצר או בשירות הנרכש פגם או אי-התאמה... הוראת סעיף 14ג(ד) לחוק הגנת הצרכן מצמצמת את זכות הקונה לבטל את העסקה למוצרים ולשירותים הנזכרים באותו סעיף. לא ניתן להחיל את הסעיף אלא על זכות הביטול המיוחדת המוקנית לקונה מכוח סעיף 14ג(ג) לחוק הגנת הצרכן, היא הזכות לבטל את העסקה גם במקום שבו לא נפלו במוצר או בשירות הנרכש כל פגם או אי-התאמה... הרחבת רשימת המקרים הקבועה בסעיף 14ג(ד) לחוק הגנת הצרכן פוגעת בזכות הביטול המוקנית לקונה מכוח סעיף 14ג(ג) לחוק הגנת הצרכן, ויש בה משום התנאה אסורה על הוראות החוק. גם לשונו של סעיף 14ג(ד) לחוק הגנת הצרכן מלמדת כי רשימת המוצרים והשירותים המנויים בו היא רשימה סגורה שאין להוסיף עליה אלא בדרך הקבועה בסעיף 14ג(ה) לחוק, היינו בקביעה של השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת".

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 זיפ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

1 לאור האמור, ומאחר ועסקינן בעסקאות מכר מרחוק, התניית אי עשיית שימוש במוצר
2 כתנאי להחזרתו, כפי שהוא מופיע בתקנון המערערת, מהווה התניה אסורה על הוראות
3 חוק הגנת הצרכן ולפיכך הינה בגדר הטעייה של הצרכן, וממילא אין מקום להתערב
4 בהחלטת המשיבה בעניין זה.

5 גביית דמי משלוח

6 27. סעיף 14 ה(ב) לחוק קובע כי בעת ביטול עסקה שלא עקב פגם או אי התאמה, רשאי העוסק
7 לגבות מהצרכן דמי ביטול בשיעור שלא יעלה על 5% ממחיר הנכס נשוא העסקה, או 100
8 שקלים חדשים, לפי הנמוך מבניהם. החוק מוסיף ומבהיר בסעיף 14 ה(ד), כי דמי הביטול
9 כוללים הוצאות משלוח שהוציא העוסק לשם מסירת הממכר לצרכן. קרי, חיוב הצרכן
10 בהוצאות דמי משלוח נכלל כבר תחת ההגדרה בחוק ל"דמי ביטול" ולכן לא ניתן להטיל
11 עליו שוב חיוב בגין כך.

12 28. המערערת טוענת כי ציינה בתקנונה, ש"מובהר כי רק במקרה של ביטול עסקה שלא עקב
13 פגם ו/או אי התאמה, לא יהא המשתמש זכאי להחזר בגין דמי המשלוח ששולמו על ידו
14 (ככל ששולמו)", וכן ציינה באתר האינטרנט שלה, כי כל המשלוחים נעשים על ידי חברה
15 חיצונית, על מנת שהלקוחות יידעו כי עלות המשלוח לא תוחזר להם במקרה של ביטול
16 עסקה. המערערת מוסיפה, כי בפועל, לא גבתה מעולם את דמי המשלוח, גם במקרה של
17 ביטול עסקה, וכי בעת ביצוע ביטול עסקה, השיבה ללקוח את מלוא הסכום, לרבות הסכום
18 ששולם עבור דמי משלוח, כך שבפועל לא נעשתה כל הטעייה. כן טוענת המערערת כי הגדרת
19 "מחיר הנכס" בסעיף 14 ג(ו) לחוק, הנוגע לפרטים שיש לגלות לצרכן בעסקת מכר מרחוק,
20 יפה ונכונה אך ורק בהתייחס לסעיף 14 ג ולו בלבד, ולעומת זאת, בסעיף 14 ה, המחוקק לא
21 מצא לנכון להגדיר מחירו של הנכס, משום שסעיף זה הנוגע לביטול עסקה, עוסק בנקודת
22 זמן שמחיר הנכס כבר שולם וידוע לכל, וכי "מכלל ההן אתה שומע את הלאו".

23 29. אני דוחה את פרשנותה זו של המערערת. סעיף 14 ג(א)(3) לחוק, קובע במפורש כי בשיווק
24 מרחוק חייב העוסק לגלות לצרכן, בין היתר, את מחיר הנכס. מחיר הנכס הוגדר בסעיף
25 14 ג(ו) לחוק כמחירו, לרבות דמי ההובלה וכן כל תוספת או הוצאות אחרות שיחולו על
26 הצרכן. בסעיף 14 ה(ב) לחוק, נקבע כאמור, כי אם ביטל הצרכן חוזה לפי הסעיף האמור,
27 שלא עקב פגם בנכס או כל מחדל אחר של המוכר, הוא יהא רשאי לגבות לכל היותר דמי
28 ביטול שלא יעלו על 5% ממחיר העסקה או 100 ₪, הנמוך ביניהם. לא נערכה כל הבחנה בין
29 עלויות ששילם הצרכן למשלח חיצוני, ולהיפך, מחיר הנכס והעסקה, כוללים כל הוצאה
30 אחרת שחלה על הצרכן וממילא גם עלות המשלוח. לאור האמור, אין ממש בטענת
31 המערערת כי מראש ידע הצרכן כי עלות המשלוח משולמת לספק חיצוני, ועל כן רשאית

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 הייתה לקבוע בתקנונה כי במקרה של ביטול שאינו עקב פגם או אי התאמה, לא יהא
- 2 המשתמש זכאי להחזר בגין די המשלוח ששולמו ככל ששולמו.
- 3 אני דוחה גם את הטענה כי ההגדרה בסעיף 14ג אינה חלה על סעיף 14ה, שכן איסור
- 4 ההטעיה הוא בשלב השיווק, כאשר באותו שלב אמור הצרכן לקבל מידע מלא הנוגע גם
- 5 לביטול העסקה ולתוצאותיה. ההטעיה המיוחסת למערערת היא בפרסום תנאי ביטול
- 6 העסקה ופרסום המערערת כפי שנעשה, אינו ממלא אחר הדרישה האמורה.
- 7 30. היות וכאמור איסור ההטעיה בחוק הגנת הצרכן אינו איסור תוצאתי, אלא התנהגותי, אני
- 8 דוחה גם את טענות המערערת הנוגעות לאי גביית דמי המשלוח בפועל ומקבלת את טענת
- 9 המשיבה כי עצם הפרסום האמור עלול להטעות צרכן בעניין מהותי. וראו למשל: ת"צ
- 10 (מחוזי ת"א) 10-08-44393 עמית גנסינ נ' שופמינד בע"מ (פורסם בנבו, 10.04.14):

11 **"בבקשת האישור נטען על ידי המבקש כי המשיבה נוהגת לגבות בעת**
12 **ביטול עסקה שלא בשל הפרה, גם הוצאות משלוח בנוסף לדמי הביטול**
13 **– ובכך היא פועלת שלא כדין... לאחר שעיינתי בכתבי הטענות**
14 **בבקשת האישור סברתי כי על פניו המשיבה אמנם הפרה את הוראות**
15 **הדין בעת ביטול העסקה שבה התקשרה עם המבקש".**

16 מיקום השבת המוצר

- 17 31. אשר למיקום השבת המוצר, על פי הוראות סעיף 14ה(א)(2) לחוק, ביטול עסקה בשל פגם
- 18 או אי התאמה מחייב את המערערת לאסוף את המוצר מהמקום בו נמסר.
- 19 המערערת טוענת שאף שלא הודיעה זאת ללקוחותיה באתר, בפועל, מתן האפשרות להשיב
- 20 את המוצר בכל אחד מסניפיה מיטיב עם הלקוח.
- 21 בכל הכבוד, אין בידי לקבל טענה זו. בעסקת מכר מרחוק, שבה מקבל הלקוח את המוצר
- 22 באמצעות שליח למען כגון ביתו, משרדו וכדומה, ללא התייצבות בנקודת מכירה, הקפיד
- 23 המחוקק שתינתן לו האפשרות להחזיר את המוצר באותו האופן בו נרכש, קרי- איסוף
- 24 המוצר באמצעות שליח מאותו המען.
- 25 אני דוחה את הטענה כי בכך שאפשרה המערערת להשיב את המוצרים בכל אחד מסניפיה,
- 26 היטיבה המערערת עם לקוחותיה, וקובעת כי אכן מדובר בהתניה אסורה, המהווה הטעיה
- 27 בתנאי ביטול העסקה, כפי שקבע הממונה.
- 28 ראו גם עש"א (שלום ת"א) 16-09-4316 עזריאלי אי קומרס בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן
- 29 (פורסם בנבו, 15.08.2019) אליו הפנתה המשיבה:

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

"אין בידי בימ"ש לקבל הטענה כי היה על המתלוננת להשיב המוצר למקום עסקו של המוצר כתנאי לקבלת כספה. בעסקת מכר מרחוק, בה כף רגלו של הלקוח כלל לא דרכה במקום עסקו של המוכר, החוק אינו מתנה השבה כספית בהשבת המוצר כפי שעולה מלשונו הברורה של החוק. המצב שונה לגבי עסקה רגילה ויש לייחס למחוקק כוונת מכוון בעניין זה להבחין בין שני סוגי העסקאות, ולא להתנות התייצבות הלקוח עם המוצר במקום הממכר, בו כלל לא היה בעת הרכישה".

32. לאור האמור, אני מקבלת את עמדת המשיבה וקובעת כי אין מקום להתערבות בשיקול דעתה ובקביעתה כי המערערת הטעתה את לקוחותיה בתנאי ביטול העסקה, וכי פעלה שלא כדין שעה שאפשרה לצרכן להשיב את המוצר בכל אחד מסניפיה ולא במקום בו נאסף.

ביטול עסקת הלבשה תחתונה כשנעשה שימוש במוצר

33. על פי הוראות החוק, כאשר מדובר בעסקאות מכר מרחוק, ניתן לבטל עסקה בגין כל מוצר, למעט אלו המפורטות בסעיף 14ג(ד) לחוק. אין חולק כי הלבשה תחתונה אינה מנויה בסעיף 14ג(ד) לחוק, וזאת ברקע ההגנה המיוחדת שבחר המחוקק לספק לצרכן בעסקות מכר מרחוק, לעומת עסקאות פרונטאליות רגילות.

אני מקבלת את טענת המשיבה לפיה כאשר מדובר במוצר מתכלה, וכאשר נדרש המחוקק לכך בעניין ביטול עסקה פרונטאלית, הוא ידע להתייחס במפורש להלבשה תחתונה וכן לביגוד והנעלה, ולהחריגם במפורש ובנפרד, נוסף על החרגה של "טובין פסידים". וראו תקנה 2 ופרט 7 לתוספת לתקנות לעיל, וכן סעיף 6(א) לתקנות:

"6. (א) הגבלת זכות הביטול

זכות הביטול כאמור בתקנות אלה לא תחול לגבי-

...

(6) טובין פסידים;

...

(9) הלבשה תחתונה לרבות בגדי ים".

לשון אחר, המחוקק ערך הבחנה בין טובין פסידים להלבשה תחתונה לרבות בגדי ים, וככל שהדבר נוגע לביטול עסקת מכר רגילה, הגביל את זכות הביטול ביחס לשתי הקטגוריות.

לאור האמור, אני דוחה את טענת המערערת לפיה הלבשה תחתונה נכנסת תחת הגדרת "טובין פסידים" כקבוע בהוראת סעיף זה. ההוראה בדבר עסקה ב"טובין פסידים" היא בגדר חריג שהוכחתו מוטלת על הרוכל (למשל ע"פ 112/05 מליבו קוסמטיקה מתקדמת בע"מ נ' מדינת ישראל-משרד התעשייה והמסחר (פורסם בנבו, 31.7.2005), ואני מקבלת את טענת המשיבה כי בנסיבות העניין, לא הוכיחה המערערת את התקיימות החריג.

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני :

1 העובדה שהמערערת לא תוכל לעשות שימוש חוזר במוצר הלבשה תחתונה שיוחזר, אינה
2 השיקול המכריע בקביעת חריג לביטול עסקה, לנוכח אותם נימוקים שנסקרו לעיל בעמדת
3 פרופ' דויטש, שלפיהם המצב המשפטי בעסקת מכר מרחוק שונה לחלוטין מעסקת מכר
4 רגילה, ועומדת לעוסקים האפשרות לתבוע את נזקם בשל כך שערך הנכס פחת כתוצאה
5 מהרעה משמעותית של מצבו.

6 לאור האמור, אני קובעת כי אין מקום להתערב בשיקול דעת הממונה גם בעניין הפרה זו.

7 **הפרת סעיף 14ג(א) לחוק – אי גילוי הפרטים הנוגעים לביטול העסקה**

8 34. סעיף 14ג לחוק קובע כדלקמן :

9 "(א) בשיווק מרחוק חייב העוסק לגלות לצרכן פרטים אלה לפחות:
10 (1) השם, מספר הזהות והכתובת של העוסק בארץ ובחוץ לארץ;
11 (2) התכונות העיקריות של הנכס או של השירות; (3) מחיר הנכס
12 או השירות ותנאי התשלום האפשריים; (4) מועד ודרך הספקת
13 הנכס או השירות; (5) התקופה שבה ההצעה תהיה בתוקף;
14 (6) פרטים בדבר אחריות לנכס; (7) פרטים בדבר זכות הצרכן לבטל
15 את החוזה, בהתאם להוראות סעיף קטן (ג) או סעיף 14ג(ג).

16 (ב) בעסקת מכר מרחוק יספק העוסק לצרכן בכתב, בעברית או בשפה
17 שבה נעשתה הפניה לשיווק, לא יאוחר ממועד הספקת הנכס או
18 השירות, מסמך הכולל פרטים אלה: (1) הפרטים האמורים בסעיף
19 קטן (א)(1) ו-(2); (2) מחיר הנכס או השירות ותנאי התשלום החלים
20 על העסקה; (3) האופן שבו יכול הצרכן לממש את זכותו לבטל את
21 העסקה, בהתאם להוראות סעיף קטן (ג) או סעיף 14ג(ג); (4) שם
22 היצרן וארץ ייצור הנכס; (5) מידע בדבר האחריות לנכס או לשירות;
23 (6) תנאים נוספים החלים על העסקה."

24 לטענת המשיבה, מחומר החקירה שצורף לכתבי הטענות, עולה כי המערערת לא גילתה
25 לצרכן את מספר זהותה, התקופה שבה ההצעה (מבצע) תהיה בתוקף וכן לא גילתה לצרכן
26 פרטים בדבר זכות הצרכן לבטל את העסקה בהתאם לסעיף 14ג(ג) לחוק, העוסק בביטול
27 עסקת מכר מרחוק על ידי צרכן שהוא אדם עם מוגבלות, אזרח ותיק או עולה חדש.

28 **מספר ח.פ.**

29 35. אני דוחה את טענת המערערת לפיה, שעה שפרסמה את מספר הח.פ. שלה במספר מקומות
30 שונים (ובכלל זאת באתר האינטרנט, על גבי תווית המוצר ועל גבי חשבונית הרכישה), הרי
31 שקיימה את הוראות החוק. לעניין זה אני מקבלת את עמדת המשיבה כי על הפרטים
32 להופיע בשלב השיווק ללא קשר לשלב הרכישה ואי ציון פרטים אלו בהתאם להוראות
33 החוק בשלב השיווק, הצדיק הטלת העיצום הכספי.

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 זיב הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

אשר לאי ציון מספר ח.פ. בשלב השיווק ראו בעש"א (שלום ת"א) 4316-09-16 עזריאלי אי קומרס בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן (נבו 15.08.2019)

"...פרסום מספר הרישום בחשבונית, אך ורק בגלל ביצוע המכירה, אינו מרפא המחדל הראשוני של אי פרסום מספר הרישום כלל, ככל שלא הייתה נקשרת עסקה... בנוסף, יש להחיל על המערערת גם הוראת סעיף 14ג (א) הנוגעת באופן ממוקד בשיווק מרחוק ומחייב אותה לפרסם מספר זהותה, ללא קשר למכירה בסוף הליך השיווק".

תקופת מבצע

36. אני דוחה את טענת המערערת לפיה כאשר היא מבצעת מכירה ב-SALE, משמעותה של מכירה זו הינה הורדת מחירו של המוצר לצמיתות בתום העונה, כך שאין המדובר במבצע ועל כן לא חלה כל חובה לציין את המועד שבו ההצעה תהיה בתוקף, בהתאם לסעיף 14ג(5) לחוק. קבלת פרשנות זו תעקר מתוכן את הוראות הסעיף, שכן גם לשיטת המערערת, מכירות סוף עונה מסתיימות בשלב מסוים, והרוכש מרחוק זכאי לדעת בשלב השיווק מתי תסתיים מכירת סוף העונה, מבלי לגרוע מזכות המערערת להחליט מעת לעת על הארכת המכירה כפוף לפרסום שעליה לבצע בעניין זה מכוח הוראות החוק.

וראו לעניין זה עש"א (שלום ב"ש) 70618-11-16 אובל אינדורס דלתות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן (פורסם בנבו, 05.07.17):

"עיון במודעת הפרסום מושא הטלת העיצומים הכספיים, מלמד מתוך עצמו על שימוש בטרמינולוגיה ייחודית שנועדה להציע טובין במחיר מוזל לתקופה מוגדרת. למעשה, אין לך הגדרה מפורשת משימוש במילה "מבצע" (וסימן קריאה אחד לפחות אחריו), כדי לבטא כוונה המתפרשת בעיני כל אדם כמכירה במחיר מוזל לתקופה מוגבלת."

ביטול עסקה לאנשים עם מוגבלות

37. על פי סעיף 14ג(ג) לחוק, בעסקת מכר מרחוק שנערכה עם צרכן שהוא אדם בעל מוגבלות, אזרח ותיק או עולה חדש, רשאי הצרכן לבטל את העסקה בתום ארבעה חודשים מהמועד שנקבע שם, ובלבד שההתקשרות בעסקה כללה שיחה בין העוסק לצרכן, ובכלל זה התקשרות טלפונית.

על המערערת הוטל עיצום כספי, בין היתר, בשל אי גילוי פרט זה באתר. בכל הנוגע לסוגיה זו, כל שטענה המערערת הוא כי נגרם לה נזק ראייתי בעקבות מחדליה של המבקשת בשליחת ההודעה בחלוף למעלה משנה וחצי מיום ביצוע "ההפרה".

ואולם, כפי שמציינת המשיבה, המערערת לא טענה לשינויים שנערכו על ידה באתר בתקופה שחלפה. להיפך, מנספחי כתב התשובה עולה שהמערערת עצמה ציינה במכתבה

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 19-12-23802 זיפ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני :

1 מיום 27.10.19 (דוא"ל), כי חידדה ותיקנה באתר האינטרנט שלה טקסט המיועד לאדם עם
2 מוגבלות, אזרח חדש ועולה חדש, וכך גם בבקשת ההפחתה שהגישה עוד קודם לכן ביום
3 14.9.2019.

4 38. לפיכך, אין בידי לקבל את טענת המערערת ואין מקום להתערב בהחלטת המשיבה בעניין
5 זה.

6 המרת העיצום ושינוי במדיניות האכיפה

7 39. לאור המסקנה אליה הגעתי כי אין מקום להתערבות בהחלטות המשיבה ביחס לעצם
8 ההפרות, יש לדון בטענה החילופית להמרת העיצומים בהתראה מנהלית חלף העיצומים
9 הכספיים.

10 40. סעיף 22 לחוק שכותרתו "התראה מנהלית", קובע כי בנסיבות מסוימות ניתן להטיל
11 התראה מנהלית חלף עיצום כספי. נוהל המשיבה בדבר התראה מנהלית חלף עיצום כספי
12 (צורף נספח ח' לתשובת המשיבה) קובע כי זו תומצא כאשר מדובר בהפרה של חובה חדשה
13 או איסור חדש, כאשר קיימת מחלוקת כנה בציבור בדבר פרשנות חובה שבחוק, או כאשר
14 התרחש שינוי במדיניות אכיפה ולמשך שלושה חודשים לאחר השינוי.

15 41. איסור ההטעה אינו איסור חדש, לא קיימת מחלוקת כנה בציבור לגבי פרשנותו (בנבדל מן
16 השאלה האם במקרה קונקרטי הייתה הטעה), ואני מקבלת את טענת המשיבה כי לא היה
17 לגביו כל שינוי במדיניות ובפרקטיקת האכיפה שלה ביחס להפרות האמורות, ועל כן אין
18 מקום להתערב במסקנת הממונה שלא להמיר את העיצום בהתראה מנהלית חלף העיצום
19 הכספי בעניינים שלעיל.

20 התחייבות

21 42. סעיף 22טז לחוק קובע כי התחייבות תוצע במקרים בהם: **"בוצעה הפרה של הוראה אחת**
22 **מתוך מכלול ההוראות המיועדות להגשים את אותה מטרה ולא בוצעה הפרה של יתר**
23 **ההוראות בעניין"**.

24 אני מקבלת את עמדת המשיבה כי הפרה של הוראה אחת, אין כוונתה להפרה המתייחסת
25 לסעיף יחיד, אלא להפרה טכנית אחת שקיבלה מענה באמצעים אחרים (ס' 81 לכתב
26 התשובה).

27 לאור המסקנה אליה הגעתי, כפי שפורטו לעיל, אין מדובר בהפרה אחת, אלא במספר
28 הפרות, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בשיקול דעת הממונה, שהוא הגורם המקצועי

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 ז"פ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

- 1 שבחן את מכלול ההפרות, שלא להסתפק בהתחייבות לגבי ההפרות בגין מצא להטיל
- 2 עיצום כספי.
- 3 התערבות בסכום העיצום הכספי שנקבע
- 4
- 5 43. כפי שהראתה המשיבה, חרף ההפרות שנמצאו, כבר בשלב ראשון, עם משלוח הודעת
- 6 הכוונה, ביצעה המשיבה הפחתה יזומה בשיעור של 20%, ועל אף קיומן של תשע הפרות
- 7 לשיטתה, לא הטילה עיצום כספי נפרד בגין כל הפרה.
- 8 לאחר קבלת נימוקי המשיבה, ולאור העובדה שהממונה קיבל את עמדת המערערת כי נקטה
- 9 בפעולות לשם מניעת הישנות ההפרה ו/או הקטנת הנזק בכל הקשור להפרות בגין סעיף 2
- 10 לחוק, הפחיתה המשיבה את העיצום הנוגע להפרות בסעיף 2 לחוק ב-30% נוספים.
- 11 בנוסף, הממונה קיבל את עמדת המערערת לעניין מתן התראה מנהלית חלף העיצום הכספי
- 12 בכל הקשור לשני העיצומים הכספיים שהוטלו בגין שתי ההפרות של המערערת לפי סעיף
- 13 14ט לחוק.
- 14 במצב זה נמצא, כי בפועל הוטלו עיצומים פחותים בהרבה מאלו שניתן היה להטיל על
- 15 המערערת לנוכח ההפרות שנמצאו. יתרה מכך, חרף קיומן של שבע הפרות, הטילה המשיבה
- 16 על המערערת שני עיצומים כספיים בלבד. בנוסף הממונה לא נקט בעיצום כספי נפרד בגין
- 17 כל הפרה והפרה, אלא הסתפק בעיצום כספי אחד בגין כל הפרת סעיף חוק (4 הפרות על פי
- 18 סעיף 2 לחוק, ו-3 הפרות בגין הפרת סעיף 14 לחוק).
- 19 אשר על כן, אני סבורה כי הממונה שקל את השיקולים הנדרשים, פעל במקצועיות, ואיני
- 20 מוצאת להחליף את שיקול דעתו ולקבוע כי עמדת המשיבה לוקה בחוסר סבירות המצדיקה
- 21 התערבות בית המשפט, אפילו בבחינה רחבה מבחינת הסבירות הרגילה הנוהגת בערר
- 22 מנהלי אחר.
- 23 44. אני מקבלת גם את טענת המשיבה לפיה שאלת תום הלב אינה רלבנטית, שכן ההחלטה
- 24 נעשית על יסוד המסד העובדתי, ואין מקום לבחינת היסוד הנפשי בהקשר זה.
- 25
- 26 45. בשולי הדברים אציין, כי לא מצאתי ממש בטענת המערערת לנזק או לחסר ראייתי. צילומי
- 27 המסך שהוצגו די בהם כדי ללמוד על ההפרות, ומאחר וכאמור, ההפרות מיוחסות לשלב
- 28 השייוק, טרוניית המערערת כנגד הימנעות החוקר מעריכת עסקה בפועל אינה יכולה לסייע
- 29 לה, שכן כל עסקה שהייתה מבוצעת על ידי החוקר, לא היה בה כדי לרפא את ההפרות
- 30 בשייוק.

בית משפט השלום בירושלים

עש"א 23802-12-19 זיפ הופ רשת חנויות בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תיק חיצוני:

סוף דבר

1

2 46. מכל הנימוקים שלעיל, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטת הממונה ואני מורה על
3 דחיית הערעור.

4 המערערת תישא בהוצאות המשיבה בסך 7,500 ₪.

5

6 בקביעת סכום ההוצאות הבאתי בחשבון את סכום העיצום הכספי בגינו הוגש הערעור ואת
7 העובדה שנערך דיון אחד בלבד וטענות הצדדים הועלו על דרך של סיכומים בכתב.

8

9

10 ניתן היום, ח' טבת תשפ"ב, 12 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

11

אפרת אייכנשטיין שמלה, שופטת